

tænkningen ganske vist skrevet, at de udstykkede Lodder skulle fortrinsvis udbydes i Fæste, men det konsekvente Standpunkt, som man havde ved 1ste Behandling, var jo, at det var et Slags Forræderi at opgive det offentlige Fæste og tillade den fri Ejendom at komme ind. Nu er man ved det Standpunkt, at man siger: Fortrinsvis udbydes i Fæste, og det vil ikke sige andet, end at man har et fromt Ønske i saa Henseende, men i øvrigt overlader til Folk selv, hvad de ville gøre. Det er en Retræte, som jeg ikke kan andet end sætte Pris paa, men jeg tænkte saamænd allerede ved 1ste Behandling paa, at det endte nok saaledes; thi det er rart nok med Principperne, men Partiet skal jo ogsaa holde sammen, det er jo ogsaa et Hensyn, man skal tage, og jeg kunde allerede den Gang tydelig huske — det randt mig i Hu, medens det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) stod og talte for Fæstet — nogle Udtalelser, som det ærede Medlem for Fredensborg (L. Pedersen) i sin Tid under Husmandslovens Behandling havde fremsat her i Tinget, og da det ærede Medlem for Fredensborg hører til Partiet, kunde jeg nok tænke, at der ogsaa maatte tages et vist Hensyn til ham. Jeg huskede, at han havde sagt nogle meget kraftige Ord mod Fæste, jeg har i Dag fundet dem og skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse dem. Det ærede Medlem for Fredensborg sagde den Gang: „Endvidere vilde jeg meget advare mod den Tanke, der er udtalt af flere ærede Medlemmer, at komme ind paa Fæste i Stedet for Ejendom. Hvis Lovforslaget var kommet ind paa noget saadant som at give Jord til Fæste i Stedet for til Ejendom, vilde jeg for mit Vedkommende absolut have stemt imod det.“ Saaledes udtalte det ærede Medlem for Fredensborg sig i Samlingen 1903—04 angaaende Spørgsmaalet om Fæste og Ejendom, og da jeg, som sagt, ved nærværende Sags 1ste Behandling huskede Tendensen, selv om jeg ikke mindedes Ordlyden, tænkte jeg: ja, det ærede Medlem for Sorø kommer nok til at slaa lidt af paa Principperne, naar han skal til at formulere Ændringsforslagene. Det er jo ogsaa det, der nu er sket.

De øvrige Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallet under Nr. 1, ere enten en Følge af det første Ændringsforslag, og som Følge heraf maa jeg modsætte mig dem, eller ogsaa falde de ind under Kategorien Overbud. Mindretallet

under Nr. 1 foreslaar under Nr. 4, at Bestemmelsen om, at Foreningerne skulle raade over en vis Sum, skal ændres til, at de skulle raade over mindst 15 pCt. af, hvad Ejendommen koster. Det kan jeg ikke tiltræde, for naar der ikke findes nogen fast Bestemmelse om Summens Størrelse, men den skal være afhængig af, hvad den Ejendom koster, som Foreningen i sin Tid vil købe, saa vil det sige, at en Forening kan overhovedet ikke dannes, og dens Vedtægter kunne ikke godkendes af Finansministeren, før den er i Handel om en bestemt Ejendom, og det vilde jeg dog anse for meget uheldigt. Der kan ganske vist indtræffe det Tilfælde, at Foreningen først bliver dannet paa Grund af en bestemt Handel, som kan sluttes, men det vil ogsaa indtræffe i mange Tilfælde, at man straks efter Lovens Vedtagelse danner saadanne Foreninger og derefter ser Tiden an med at købe Ejendomme. Jeg synes, det er urimeligt at udelukke denne Mulighed.

Under Nr. 6 foreslaas af Mindretallet, at mit Forslag, hvorefter der skal kunne ydes Halvdelen af, hvad Købesummen overstiger første Prioritet, ændres til, at der skal ydes $\frac{3}{4}$. Det er den sædvanlige Overbudsaar, som er saa velkendt. Ligeledes foreslaa de, medens jeg har foreslaaet, at der kan udlaanes udover første Prioritet $\frac{1}{5}$ af Vurderingssummen, at der kan udlaanes $\frac{2}{3}$, og naar jeg har foreslaaet 200,000 Kr. aarlig, foreslaa de 500,000 Kr. aarlig. Det kan jeg selvfølgelig ikke gaa med til, og det forekommer mig heller ikke, at det er en Taktik, som er videre tiltalende.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) dvælede meget ved, at Flertallet var gaaet med til at indsætte Ordene „som Regel“ i § 6, saaledes at der altsaa er givet Ministeren Hjemmel til i Undtagelsestilfælde at kunne gaa højere end til de 12,000 Kr. Ejendomsskyldværdi. Jeg maa sige, at jeg mener ogsaa, at de 12,000 Kr. i 99 af 100 Tilfælde ville blive Maksimumsgrænsen. Jeg har sat de 12,000 Kr., fordi det var den Grænse, der er sat for Fradraget ved Ejendomsskylden, og fordi jeg maatte gaa ud fra, at her havde man ved Ejendomsskyldloven sat den Grænse, neden for hvilken man fra Statens Side vilde yde Ejendomme Begunstigelser. Derfor mente jeg, at det var rimeligt, at man ogsaa i denne Lov drog samme Grænse. Jeg skal ikke have noget imod, at der her indsættes en Tilføjelse: „som Regel“. Jeg skal ikke